

nes af den danske Consul eller, hvor ingen Consul er, af Dyrigheden paa det fremmede Sted eller et indenlandsk Toldkammer attesterede Erklæring. Naar Passet løses for et Skib, der skal seile til Island, gjælder det for Hensigten, for de Reiser, som foretages fra Havn til Havn paa Island, — uden at Skibet midlertidigen seiler til en anden Havn udenfor Landet — og for Retourreisen til en Havn udenfor Island. Desom Passet løses i Island for et Skib, der er hjemmehørende samsteds, og udgaaer derfra, eller for et Skib, der, efterat være ankommet til Island uden Pas, er blevet befragtet af en der bosat Handlende, gjælder Passet for Udreisen og for Skibets Retourreise til Island, naar denne tilendebringes inden 9 Maanedes efter Udreisen. I andre Tilfælde, hvor Passet løses i Island, navnlig naar Førelsen af et Skib, som er anløbet Island uden Pas, vil løse dette i det Niemed for egen Regning at kunne drive Handel og udføre en Ladning fra Island, gjælder Passet kun for de Reiser, som foretages fra Havn til Havn paa Landet og for Skibets Udreise fra Landet.

§ 5.

Islandsk Søpassage erholdes i Indenrigsministeriet, hos de danske Consuler paa de vigtigere Søpladser i Europa, hos Politievrigheden i de 6 foransførte Havne i Island og hos Landfogden paa Færøerne.

Passene skulle efter Afbenyttelsen tilbageleveres, naar Skibet forlader Island, for endelig at afgaae til Udlandet, til Politievrigheden paa det Sted i Island, hvorfra Skibet sidst udklareres, men, naar Skibet gaaer til Danmark eller Hertugdømmerne, til Toldkammeret paa det Sted, hvor Skibet indklareres, og, forsaavidt Altona vedkommer, til Dverpræsdiect.

§ 6.

For et islandsk Søpass, der meddeles noget Skib i Henhold til de i foregaaende § 4 givne Bestemmelser, bliver der, hvad enten Skibet er indenlandsk eller udenlandsk, og uden Hensyn til, om det er ladet eller gaaer i Ballast, eller til Ladningens Indhold, forinden Passets Udlevering at erlægge 2 Rd. for hver dansk

Commercelast af Skibets Drægtighed. Derimod bortfalder det tidligere bestemte Søpassgebyr, den hidtil paabudne Udsøfelsesrecognition af 1 pCt. af islandskt Værd, som udføres fra Danmark, og den hidtil erlagte Afgift af 2 Rd. 32 s. pr. Commercelast af Skibe, der føre Værd fra Island til Udlandet.

§ 7.

Forsaavidt Skibet tilhører en Stat, hvori danske Skibe eller disses Ladninger ere underkastede højere Afgifter, end om de hørte hjemme i Staten selv, bestemmer Kongen, om og hvorvidt der, foruden de i foranstaaende § 6 nævnte Afgifter, skal til Statskassen svares en yderligere Afgift.

§ 8.

Enhver Fremmed, som fra fremmed Sted gjør Handelsreiser til Island, skal, foruden islandskt Søpass, være forsynet med en Varefortegnelse, som nødtigtigen angiver Ladningens Indhold, og hvis Rigtighed skal være attesteret af den danske Consul, eller, hvor ingen Consul er, af Dyrigheden paa Stedet, ligesom og med behørigt Beviser for, at hverken Mæslinger, Kopper eller andre smitsomme Sygdomme ere herskende paa det Sted, hvorfra Skibet afseiler, eller blandt Mandstabet, hvilke Bevisers Rigtighed ligeledes skulle være attesterede af den danske Consul eller Dyrighed paa Stedet. For hver Klasse af disse Attestationer, saavel som for den i § 4 ommeldte Attestation, tilkommer der den danske Consul 6 Rsk. pr. dansk Commercelast af Skibets Drægtighed. En saadan Varefortegnelse skulle ligeledes de Skibe medbringe, der i Henhold til denne Lovs § 2 ville drive Handel med de af samme til Island opførte Værd.

For Skibe, som fra indenlandsk Toldsted udgaae til Island, træder udgaaende Toldstedet istedetfor Varefortegnelsen, hvorimod danske Skibe, som fra fremmed Sted seile til Island, skulle medbringe Varefortegnelse og Sundhedsattester, som ovenfor foreskrevet for fremmede Skibe.

Saa snart Skibet er ankommet i Havn paa Island, skulle Passet og de øvrige fornævnte Bevisligheder forevises Stedets Politimester og paa